

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 232.

V Ljubljani, v torek 9. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Deseta seja, dne 9. oktobra.)

Deželni glavar dr. Poklukar ob 1/2.11. uri prične sejo ter po prečitani in potrditvi zadnjega zapisnika zboru naznani, da so cesar z Najvišjim odlokom z dne 30. septembra t. l. na znanje vzeli izkaz deželno-zborskih obravnav v lanskem zasedanju. Ko potem razdeli došle vloge in peticije, se poročilo deželnega odbora o zakupu deželne naklade na žgane opojne tekočine za leto 1888, in poročilo deželnega odbora o preložitvi ceste čez Bogensperk izročita finančnemu odseku.

Poslanec Gutmannsthal poroča zatem o § 6. letnega poročila, ki obsega občila. Zadeve cestnih okrajev v Postojini, Škofjiloki, Bistrici in Kočevji je zbor brez ugovora na znanje vzel. Pri laški okraji pa vpraša poslanec Pakiž, zakaj poročilo nič ne omenja ceste čez lužarski breg, za katero so že izdelani načrti, ter predlaga, naj se ogled na licu mesta vrši že letos ali vsaj na spomlad prihodnjega leta. Poslanec Detela odgovarja, da deželni odbor te ceste ni pozabil, ali dozda se še ni moglo nič zgoditi, ker ima laški cestni odbor za to cesto samo onih 3000 gld. na razpolaganje, ki jih je obljubil deželni zbor, sam pa upa še-le letos v ta namen prihraniti 600 gld. Pri glasovanju obvelja predlog Pakižev, poročilo deželnega odbora pa se jemlje na znanje. Ravno tako se zgodi s poročilom o cestnih zadevah v okraju krškem.

Gledé ceste s Krškega v Ravno se deželnemu odboru naroča, naj to cesto tehnično preiskuje in skrbi, da bo mogoče po njej voziti. Grofu Auerpergu pa se izreka zahvala, ker je dovolil, da se sme na njegovem svetu dobivati šuta za posipanje enega dela te ceste.

Pri poročilu cestnih zadev v idrijskem okraji se odobri znesek 400 gld., ki ga je izdal deželni odbor za popravo ceste v Ključih, ter se ob enem odboru naroča posebno skrb obračati na to

jako umetno izdelano in silno potrebno cesto. Pri ložkem okraji izreka zbor nado, da se bo de jure slaba cesta med Loškim Potokom in Blokami skoraj popravila in odobri znesek 400 gld., ki ga je deželni odbor obljubil v ta namen.

Pri cestnem okraju logaškem predlaga poročevalec, naj zbor izreče obžalovanje, da je deželni odbor cestnemu odboru dovolil pobirati le 20 odstotno priklado, ne pa 25%, kakoršno je bil sklenil deželni zbor. Poslanec Detela opravičuje ravnanje deželnega odbora ter povdarja, da se mora obžalovati logaški okraj, ki ima najhujša cestna bremena, deželni odbor pa je prav ravnal, da je uslišal prošnjo odborovo in mu ni naložil več naklade, kakor ono, ki je sam za njo prosil.

Pri glasovanju je obveljal predlog poročevalcev. Dalje je bilo odobreno poročilo o cestnih zadevah v okraji metliškem, mokronoškem in vrhiškem.

Pri radeškem okraji omenja poročevalec žive potrebe mostu čez Savo in se čudi, da o tej stvari v poročilu deželnega odbora nič ne stoji in da se še dozda niso vršile tehnične preiskave, ki jih je deželni zbor lani naročil deželnemu odboru. Poslanec Hren govori v enakem smislu in predlaga, naj se naroči deželnemu odboru, da se nemudoma izvrše poizvedbe, ki so bile v lanskem zasedanju sklenene, in sicer po tedaj določenih načelih.

(Konec prih.)

Tržaško šolstvo.

(Izvirni dopis.)

Začele so se že šole sedaj povsod tukaj, tako v mestu v sredi preteklega meseca, kakor v okolici sedaj s prvim oktobrom. Zanimajo nas ali bolje zanimati bi imele vse nas obojne, tako mestne, kakor zunanje, pa mnogokrat se ne zmenimo dosti niti za jedne, niti za druge, kar je pa še najbolj slabo, posebno za tržaške Slovence.

Vsakikrat, kedar je izšla „Edinost“, smo najprej pogledali, ima li kako novico o šolah, pa razven o

jedni, o novo ustanovljeni privatni slovenski pri sv. Jakobu in dvakrat v nekem pozivu do odbornikov in odborov delavskega podpornega društva tudi nekaj o okoličanskih šolah, ni nikoli nič omenila.

Čakali smo, da bomo morebiti zvedeli, koliko se je slovenskih dijakov vpisalo v državno gimnazijo in realko, ali koliko v druge mestne šole, če so tudi skozi in skozi laške — pa nismo mogli zvedeti. — In tako vemo samo toliko, kar se privatnim potom izve v privatnih pogovorih.

Poglejmo tedaj sami, kako je naše stanje na teh šolah. Najviše, namreč nautične in trgovinske akademije ne bom omenjal, ker tukaj ni ničesa, kar bi moglo zanimati nas Slovence, akoravno je mnogo akademikov Slovencev ali vsaj s slovenskimi in sploh s slovanskimi imeni.

Za tem najvažniši zavod za nas je pa gotovo nemška državna gimnazija. Kako je matura tukaj izpala, jaz ne vem povedati, toliko pa še pomnim, da so na tržaško gimnazijo v Trst, kjer stanujeta dva šolska nadzornika, poslali za nadzornika in komisarja gimnazijskega vodjo iz Pazina: — izmed vseh vodij primorskih srednjih šol — najmlajšega. Zakaj, tega jaz ne vem povedati; o tem se je mnogo govorilo tukaj po mestu.

Kaj nam letno poročilo pové, nekoliko pogledjmo:

Vseh dijakov na tej gimnaziji koncem šolskega leta je bilo, kakor pové letno poročilo, 449 javnih in 10 privatnih. — Po narodnosti pa so se delili tako-le: Slovencev 92 (18 manj kakor l. 1887, in 30 manj kakor l. 1886). Srbo-hrvatov 22 (prejšnje leto 4 več). Italijanov 165 (katerih je priraslo od prejšnjega leta 9). Nemcev 147 (dva več od lani) in 33 dijakov družnih narodnostij, med temi največ Grkov, 24. Po veri jih je bilo 388 rimskih-katolikov, 28 grško-nejedinenih, 23 judov, in drugi raznih evangeljskih veroizpovedanj.

Šolnine se je vplačalo obe polletji 10770 gld., (l. 1887 pa 10930 gld.)

Nekaj družega pa je, kar nas je, bi rekel lahko, vse najbolj zanimalo in kar sem najprej poiskal, ko

LISTEK.

Dva dni v Benetkah.

VI.

6. septembra.

Benetke imajo svojo važnost tudi v verskem pogledu. Pokristijanili so se Benečanje že precej s prvega začetka, ko je vsled ustnega poročila evangelist sv. Marka oznanoval sv. vero v veliki rimski naselbini oglejski. Morda so si ravno zato tega svetnika poleg sv. Teodorja izbrali za posebnega varuha, posvetili mu krasno veliko cerkev ter simbol njegov, leva, privzeli v svoj grb. Krilatega leva Markovega z razprtima perotnicama ugledaš povsod, kamorkoli kreneš po Benetkah: na cerkvah, palačah, mestnih trgih in vodnjakih. Še bolj so jeli častiti sv. Marka, odkar so dobili dragoceno svetinjo njegovo v mesto, stol namreč, na katerem je sedel ta svetnik sam kot prvi škof v Aleksandriji. Ko so se v 7. stoletju mohamedanci začeli usipati iz prvotnih svojih bivališč po sprednji Aziji in Afriki, prenesó kristijanjanje aleksandrijski Markov stol, da ne bi prišel v pest divjim osmanom, na otok Gradež (Grado) blizu Ogleja. Pričakovali so z vso pravico, da bo de

ta častiljivi spomenik v teh krajih, kjer je nekdanj sv. Marka sam razširjal krščanstvo, najbolj v varnosti, ob enem pa tudi v velikem spoštovanju. 200 let je bival Markov stol v Gradežu, leta 828 pa ga Benečanje prepeljejo v Benetke in slovesno postavijo na veliki altar velečastne svoje bazilike. Stol je videti še zdaj v razkladnici Markove cerkve. Poleg sv. Marka časté Benečanje tudi sv. Teodorja kot svojega mestnega pomočnika. Obema na čast sta postavljena na koncu malega Markovega trga — „piazzetta“, ki se drži vélicegega trga ter ga podaljšuje tje do morja, dva orjaška, silno debela stebra od granita. Vrh levega počiva krilati lev beneški, iz brona vlit, na desnem pa stoji krasen kip sv. mladeniča — vojaka Teodorja, mojsterski izklesan iz belega marmorja. Pravijo, da so bili predzorni mornarji beneški pripeljali tri enolike granitove stebre. Dva srečno, dasi po mnogem trudu, izbarkajo na suho, tretji pa jim spričo silne peze omahne in tik brega štrbunkne v globočino, kjer se namaka še dandanes.

Versko svojo vnemo so Benečanje očividno pokazali z velekrasnimi cerkvami, ki so je postavili in prebogato ozaljšali, 80 jih je menda vseh skupaj. V dobi svoje moči in slave so od vseh krajev svetá kot bujni plen vlačili domov starinske umotvore,

stebre, kipe, slike itd., največ iz orijenta, ter vse to porabili pri stavbah cerkev in palač.

L. 1177. pride v Benetke papež Aleksander III. Imel je ondi zgodovinsko pomenljivi shod z nemškim cesarjem Friderikom I., Barbarosso. Pred Markovo cerkvijo pričaka papež cesarja. Ta poklekne pred cerkvenega glavarja, hoteč poljubiti nogo, papež pa mu to zabrani in objemši ga poljubi. Da bi bil papež pri tej priliki nogo potisnil cesarju za tilnik, je laž in zlobno pačenje zgodovinske resnice. Po stoletnem krvavem boji, ki je trajal med Rimom in nemškimi cesarji, se v Benetkah sklene mir, ugoden za obedve stranki.

Za križarskih vojsk so se v beneških zalivih zbirale vojne ladije, ki so navdušene križarje peljale čez morje, iztrgat Palestino iz rok nevernikom. Četrta križarska vojska je celoma iz Benetk odjadrala.

K slavni zmagi, katero je dosegel pri otoku Lepanto v korinškem zalivu leta 1571. nad Turčini junaški vojvoda Don Juan d' Austria, so največ pomogli Benečanje, ki so se z vsem brodomjem svojim pridružili krščanski vojni.

Naj omenim še to, da so Benetke sedež patrijarha, kateri ima nadškotoško jurisdikcijo. Patrijarhat beneški je nastal iz onega na otoku Grado,

sem dobil letno poročilo v roke, namreč lepo kopico slovenskih nalog štirih višjih gimnazijskih razredov, kar si v prejšnjih letih zastoj iskal. — Pač je bilo v nekem kotu tudi 11 slovenskih nalog naznanjenih, pa so bile za vse dijake skupaj, kateri so obiskovali četrti tečaj slovenščine, letos pa se je vendar že na bolje obrnilo, da vidimo za vsak razred posebej naloge, katere so dijaki imeli izdelovati.

Že program za l. 1887. ima med določbami šolskih oblastni tudi ono ministerstva od 20. marca 1887, št. 19136, s katero se določuje, da se ima pouk slovenskega jezika za učence te narodnosti učiti v vsakem razredu posebej dve uri na teden, ako stariši ali njih zastopniki naznanijo, da so slovenske narodnosti. S tem se je precč storilo. Prej so bili samo štirje oddelki, in v te oddelke so bili učenci prav na čuden način skupaj zmešani; sedaj je pač imelo to pomehanje. — Ob enem se je otvoril tudi prosti tečaj za Ne-Slovence, kateri se hočejo slovenščini priučiti — pa samo za višje-gimnazije. Tej poslednji določbi je pa e. kr. namestništvo z odlokom od 18. junija tistega leta št. 7645, dodalo nekaj komentar, rekši, da morejo učenci obiskovati ali italijanski ali samo slovenski tečaj, ne pa obeh ob enem. Bila je pa to nekaka kljuka, ob katero se je marsikdo zadel in tudi na njej obvisel. — Marsi-kateri oče ali mati sta se tukaj zbala, da bi se njujin sin ne naučil dobro italijanski; on izdal se je za Italijana in kot materini jezik učenec naznanil italijanski — in tako je sin šel se učiti italijanščine, mesto slovenščine. In tako je mnogo takih učencev na gimnaziji, katerih stariši so slovenski, ki pa vsled prej navedenega vzroka obiskujejo italijanščino. Če bi ne bilo že mogoče, da bi se, kdor bi hotel, učil obeh jezikov, naj bi pa napravili vsaj tudi za spodnje razrede nekake proste tečaje — tako slovenske kakor laške. Mnogo je sedaj tudi taci, kateri bi radi obiskovali slovenščino, katero za silo tudi lomijo, pa vendar premalo, da bi mogli napredovati z drugimi učenci skupaj v slovenskem tečaju, in morajo se tu zavrtniti.

Slovenski poslanci naj to stvar preudarijo in naj ministru potem razložo tukajšnje razmere.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. oktobra.

Notranje dežele.

Nemško liberalno časopisje je s posebno zadovoljnostjo naglašalo, da je nemški cesar očitno preziral *grofa Taaffeja*, kojega stališče je vsled dunajskega sestanka popolnoma omajano. Samo ob sebi je umevno, da je to le zlobna židovska „raca“. Z Dunaja se poroča, da je grof Taaffe še vedno zastopnik onih idej, ki veljajo na merodajnem mestu.

Poskusi, da bi se ločilo *češko konservativno plemstvo* od narodne stranke, so se popolnoma ponesrečili. Nada, da bo obisk nemškega cesarja predružil notranjo politiko cislitvansko, je liberalcem končno splavala po vodi.

Gališkega deželnege zbora poljska večina se je dne 5. t. m. posvetovala o predlogu ruskega poslanca Romanczuka, ki zahteva, da se razširijo pravice ruskega jezika v poslovnem redu deželnege

zbora. Akoravno so poljski poslanci zelo razburjeni vsled ostro pisanega vabila k ruskemu shodu, sklenili so vendar, da se bo moral v bodoče deželni maršal posluževati poljščine in ruščine v svojih obratnih in zaključnih govorih.

Vnanje države.

Srbski ministerski predsednik Kristić se je menda vendar zbal posledic, koje bi provzročilo obsedno stanje. Iz Belgrada se sedaj poroča, da vlada ni nikedar nameravala proglasiti obsednega stanja. Poslanik v Carigradu, Novaković, je prišel v Belgrad, da se vdeleži Karadžićeve slavnosti. A ker je znan nasprotnik Kristićev, pregovoril je slednji kralja, da je dobil Novaković strogi ukaz, naj se nemudoma povrne na svoje mesto, in ne bo izgubil službo. Kristić ima sploh jako razburjene živce. Celó Garašanin mu ni več zadostno zanesljiv. Kralj je temu svojemu prijatelju ponudil vsled Kristićevega nasveta službo poslanika v Rimu, kar je pa Garašanin odločno odklonil, ker je vedel, da ga želi imeti le Kristić daleč preko srbskih mej. — Tudi stališče finančnega ministra Rakića je jako omajano. Opozicijski listi prinašajo dan za dnevom nove dokaze o njegovi „temni manipulaciji“ z državnim premoženjem in posebno s tabačno samoprodajo, pri vsem tem pa in pri znanih srbskih tiskovnih razmerah si Rakić niti ne upa sodnijski postopati zoper te liste.

Ruskim listom se poluurno brzojavljajo z Dunaja, da so se vršila posvetovanja o vshodnem vprašanju tako mej obema vladarjema, kakor tudi mej grofom Bismarckom in Kálnokyjem. — Skupna črnomoška mornarica je zbrana v pristanišči Sebastopolskem, kamor bo v kratkem prišel car.

V „Kreutztg.“ se poroča iz Londona: Neka ameriška brzojavka opominja *italijansko* redarstvo, naj se mej cesarjevimi obiskom posebno čuva, ker mejnarodni anarhisti v Novem Yorku ravno sedaj delujejo s posebno živahnostjo in odločnostjo.

Iz Hamburga se preklicuje trditev *nemških* listov, da bodo Geffekena v kratkem prepeljali v Berlin, pač pa se od tam poroča v „N. F. P.“, da ga bodo izpustili iz preiskovalnega zapora. Ta vest je jako neverojetna.

Francoski konservativni poslanci departementa Orne-a so imeli nedavno slavnosten obed v Alençonu, pri kojem so govorniki jako jasno opisali program združene desnice. Posebnega pomena je govor poslanca Dugue de la Fauconnerie, s kojim je opravičil skupno postopanje desnice z boulangizmom. „Predstavljam si“, je rekel, „da sem padel v močvirje in da mi v njem preti smrt. Tu vidim na obrežji voz, ki se pelje v istem smeru, kamor sem jaz hotel iti. Gospod v vozu me zagleda ter reče: „Menim, da ste v zadregi, ali se nočete z menoj peljati?“ Prašam, ali ga bom v tem svojem žalostnem stanju še le povpraševal, kdo da je, kam se pelje itd., predno bom zgrabil njegovo roko, ki me bo potegnila iz močvirja? Pameten bi tudi ne bil, ko bi se ne vsedel na njegov voz ter ne ostal na njem toliko časa, dokler ne zavozi v stran, ki bi me oddaljila od mojega cilja.“

Sivi Gladstone dobiva zaupnice z vseh strani *Irske*. Toda tudi nasprotniki zemljiške postave ne poživajo. Po vzgledu Chamberleinovem se je lord Hartington, vodja desnice liberalnih unijencev, izjavil na shodu v Invernessu nastopno: Gladstonova zveza s parnellovci je popolnoma zaprla pot zopetnemu združenju obeh liberalnih strank. Ako bi dobila Irska samoupravo, dati bi se morala ta tudi Škotski in Walesu, vse to pa na kvar splošnim državnim koristim. Dokler se drži liberalna stranka načel, izraženih v predlogah iz leta 1886, zabraniti se jej mora, da ne dobi v roke vladnega krmila; to

pa se mora le s tem doseči, da se podpira sedanja vlada.

Trije višji *rumunski* uradniki bukareške redarstvene prefektura so bili zaradi trpinčenja vjetnikov obsojeni v globo po 1000 lejev in 100 lejev za bolečine vsakemu vjetniku, kojega so torturovali.

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 4. okt. (Cesarjevanje.) Pri nekeji občinskega zastopništva je odbornik veleč. g. dekan Gajšek sprožil nasvet, naj bi naš kraj štiridesetletnico vladarstva svetlega cesarja slavil dne 4. oktobra, ko bomo obhajali godovno Njih velečanstva. Predlog bil je seveda z odbravanjem vsprejet soglasno.

Predlagalec je ob enem naznanil, da je znana dobrotnica šolske mladeži, gospa M. pl. Heider, njemu že dala besedo, da hoče otroke pogostiti in jim prirediti zabavo v svojem perivoju. V zborovalnici omislila se je tudi pola za pobiranje prostovoljnih darov za nameravano svečanost. V ta namen je občina zasvetila z lepim vzgledom, odločivši 10 gld. Podpisali so gg.: Gajšek, C. pl. Heider, Heidl, dr. Paltauf, vsaki po 5 gld., Dopisnik 4 gld., N. N. 3 gld., J. Kok, Korenak-Osetač, Prangner, Wetzther po 2 gld., Korenak-Blažić, Okrožnik, Zidar po 1 gl., vsi skupaj 48 gld., Brauner mlajši in Orosel obečala sta zajutrek, Brauner starejši oblekel je vbožnega učenca, a Božnik in Tratnik kupila sta smodnik.

Danes ob osmej uri zbrali smo se k sv. meši. Popeval jo je veleč. gosp. duhovni svetovalec in dekan Gajšek. Pri službi Božji videl si občinski odbor, ude krajnošolskemu совету, učitelje z mladežjo in mnogo drugega občinstva.

Iz cerkve podali smo se proti šolskemu poslopju. Isto je gđ. učiteljica Jonke lično z venci okinčala zvonaj in znotraj. Raz občinske hiše, oziroma učilnice, vihrala je velika črno-rumena zastava. Tu na trgu se je mladež ločila: učenci šli so pod bližnjo streho, kjer jim je postregla gospa Braunerjeva, učenke pa je vzprejela gospa Orosel.

Med tem so se v učilišču zbirali prijatelji šolske mladeži. Sčasoma so od zajutreka prišli tudi otroci. Sedaj je po molitvi veleč. gosp. dekan kot načelnik krajnošolskemu совету navzoče ogovoril, rekši, da danes slavimo dvojno slavnost: god svetlega cesarja in pa spomen, da bode letos dne 2. decembra poteklo 40 let, odkar je Njih veličanstvo zasedlo cesarski prestol. Govornik je pokazal na dolžnosti, ki jih mi kakor udje ene družine v širnej in lepej Avstriji imamo do skupnega očeta našega, do ljubeznivega in slavno vladajočega Frančiška Josipa. Za njim je gosp. nadučitelj Voglar svetlega cesarja slikal kakor blagega, dobrosrčnega, skrbnega vladarja. Saj je med ostalim tudi naša občina še ne predavno dvakrat dobila zdatno podporo iz radodarne roke cesarjeve, namreč za olepšavanje farne cerkve in pa za šolski vrt. Ko je bil svoj govor sklenil, smo z učenci vred trikrat zaklicali: „živio“! Nato se je zapela avstrijska himna. Sledile so raznovrstne deklaracije, potem delitev obleke, ki jo je krajnošolski načelnik oskrbel z nabranim denarjem. Gospod ravnatelj topliški je pa dobrotno obljubil, da bode dva

ki ga je papež Nikolaj V. leta 1451. preložil v Benetke, kakor je Benedikt XIV. na željo Avstrije pozneje (1751) zatrl stari patrijarhat oglejski in namesto njega ustanovil nadškofiji v Gorici in Vidmu. Na zahodu ima samo še portugalska prestolnica, Lisabon, svojega patrijarha, katerih je v katoliški cerkvi skupno 11, in sicer 6 latinskega, 5 pa raznih vshodnih obredov.

Imajo li Benetke kak pomen tudi za nas Slovence? Da, tudi v tem oziru so dokaj zanimive.

Učeni naš starinoslovec Trstenjak se je mnogo prizadeval dokazati, da so bili stari Veneti, že v prazgodovinski dobi iz Azije ssem priseljeni na bregove Adrije, slovansko plemje. V dokaz temu navaja mnogo zgodovinskih drobtin in preresetava staroslovenske besede, ki so se ohranile v beneškem narečju do sedanjih časov. (Letopis „Mat. Slov.“ 1875, 1877.) Ž njim vred trdijo mnogi preiskovalci zgodovine, da so že pred Kelti stanovali Slovenci ob Adriji. Vsaj poje prvi naš pesnik Vodnik:

„Že močten na morju
Ilirec je bil,
Ko ladje se tésat
Rimljan je učil.“

Naj to med sabo doženo učenjaki, gotovo je to, da so sedanji Benečanje Lahi in Benetke čisto italijansko mesto. Živelo pa je ondi tudi mnogo

Slovencev in doseglo slavno ime. Ne kažejo mar imena nekaterih slavnih vojvod beneških, kakor Mocenigo, Gradenigo itd., da so bili njih dedje slovenske krvi?

Znamenito je nadalje to, da so se najstarejše obredne knjige glagolske tiskale v Benetkah. Ondi je mnogo let tičala v prahu velevažna naša slovstvena svetinja, „Glagolita Clozianus“, ki jo je pod tem imenom leta 1836. izdal naš velenjeni rojak, Kopitar. Ta glagolski rokopis, obsegajoč štiri cerkvene govore iz 11. stoletja, je duhovnik z otoka krškega, Luka de Reynaldis, leta 1487. podaril v Benetkah avstrijskemu generalu Marquardu Breisacherju, pozneje pa je prešel v last grofa Cloza v Tridentu, po katerem nosi svoje ime. Ta dražestni spis je trižinskih spomenikov najstarejši, kar jih imamo sploh Slovenci. Oznanja nam, kako se nekaj govorili naši očaki, kajti sedanji slovenski jezik je izmed vseh slovanskih najpodobnejši staroslovenščini, v kateri so pisani ti neprecenljivi ostanki. Naših pradedov govorica tedaj — slovenščina — je imela čast biti cerkveni jezik slovenski, v njem je sv. Metod leta 870. v okolici blatskega jezera najpoprej začel božjo službo. Ponosni smemo biti Slovenci na to, da imamo ravno mi najstarejše slovstvene spise, dočim jih imajo Čehi še-le iz 13., Poljaki iz 14.,

Rusi iz 18. veka. Slovenci so postali najprej kristijanjanje med Slovani in imeli najprvi svojo pisano glagolico.

Sedanji „Glagolita“ pa ni cel, ampak le odlomek velike knjige. Ravno zato, da bi zasledil še kak drugi kos te dragocenosti, je potoval l. 1837. kopitar sam v Benetke.

Pa tudi mnogo drugih naših deželanov je poprej romalo v Benetke. V srednjem veku so imeli naši dedje prav živo kupčijsko zvezo z Benečani. Ljubljana je bila nekako središče in je posredovala trgovino med Benetkami in severnimi kraji Avstrije. V Benetke je šlo železo, idrijsko živo srebro, žito in živina, nazaj pa svila in pisana tkanina, biseri in dišave, pa mnogovrstne morske sladčice.

L. 1418. habsburški vojvoda Ernest doseže v Benetkah kranjskim trgovcem dovoljenje, da smejo svoje blago voziti v posebno skladišče — „fondaco dei Tedeschi“ — kjer so nemški trgovci iz Ulma, Norimberka, Dunaja imeli svoja skladišča. Cesta je tekla iz Ljubljane do Logatca, tu se je odkrojila od tržaške in peljala čez Hrušico mimo Cola na Gorico in nižje doli skozi Furlanijo v Benetke. Mnogi trgovci ljubljanski so takrat silno zabogatelji in domá napravljali razkošne veselice in bogate gostije, pri

učenca oblekel on sam. Konečno so se otroci oglasili s pesmijo: Dom moj je moja Avstrija.

Iz šole so se učenci napotili na vrt gospé pl. Heider. Tu nam je naproti prišla milodušna mati, počastila nas je njena hči, gospa dr. Drascheva, in sin, gospod profesor dr. vitez Heider, in gdč. Drasch.

Tik košatega drevja so za male goste razpeli šator, pod katerim je lastnica s svojo družino bivala, ko je o svojem času obiskovala Egipet in pa sveto deželo, le s tem razločkom, da je potovalce streha tam varovala pred pekočimi žarki solničnimi, a sedaj nas je branila pred dežjem, ki je veselico deloma motil. Tukaj se je danes mladi svet kreptal z okusnimi jedili, tu so se sedaj vrstile deklamacije in petje. Kakor je podoba kazala, so se vrli deklamatorji osebno prikupili. Oglasila se je tudi blaga dobrotnica in čašico vzevši nazdravila presvetlemu godovnjaku. Da so se vsled tega razlegali živio-klici iz malone 200 šolarskih grl in da je zaodmevala cesarska pesem, zakaj li bi to človek še le posebič pravil.

V darežljivej hiši se je za današnjo slavnost pripravilo obilo obleke in drugih učencem potrebnih reči. Ker pa slabo vreme danes ni dopuščalo posebne zabave pod prostim nebom, zavoljo tega je dobra gospa otroke povabila, naj bi se v nedeljo po večernicah zopet zbrali. In da se bo to tem bolj gotovo zgodilo, je iz tega obzira razdeljevanje pripravljenih daril odložila za omenjeni dan. Za sedaj so pa na zabavišču dečica pred razhodom pač dobila še slavnostne knjižice in dotične spomenice.

Sklepoma bodi dostavljeno, da je povodom ovokrajne svečanosti slavno vodstvo topliško blagovoljno poklonilo 50 gl. občini kot prinesek za poravnanje stroškov pri nakupu šolskega vrta. In da se danes ustanovi tudi kaj stalnega, je nekdo 40 gl. darovavši in veleč. gosp. dekanu izročivši osnoval podlago za nameravano zidanje cerkvice na grobišču dobrnskem.

Dnevne novice.

(Deželnega zbora) prihodnja seja bo v četrtek.

(Cesarjevič Rudolf) je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo (protektorat) čez društvo za zgradbo sirotišnice v Kočevji s sedežem v Ljubljani. Pisanje, v katerem se ta izvanredna čast naznanja društvu, izraža veliko veselje prestolonaslednika, da se v Kočevji povodom štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva zida taka dobrodelna naprava.

(Deželna sadna razstava v Ljubljani.) V četrtek dné 18. t. m. ob 11. uri dopoldne bode slovesno otvorjenje deželne sadne razstave in vinske pokušnje. K otvorjenju imeli bodo pristop samo razstavniki in povabljeni gosti. Od opoldne naprej bo razstava odprta za splošnji pohod. Razstava bode velikanska, ker je toliko oglasil, da bodo napolnjeni vsi prostori starega strelišča z vrtom vred, na katerem bode postavljena posebna lopa za razstavljeno orodje in stroje. Za sadje se je oglasilo nad 200 razstavnikov, blizu 4000 vrst. V vinsko pokušnjo pošljejo svoje pridelke najboljši vinščaki Dolenjske in Vipave. Natančni program objavimo ob kratkem.

katerih ni manjkalo okusnih morskih rib in rakov, izvrstnih vin italijanskih in družih oblizkov izpod južnega neba. Takrat so menda Benetke takó zaslovene po naših krajih, da se je vsak, čuvši ime „Benetke“, mislil pod njim vse, karkoli je dobrega in lepega na svetu.

Z južnim blagom se je sčasoma pa tudi dosti Lahov priteplo v deželo ter jelo puliti trgovino domačinom iz rok. Zavežavši polno mošnjico petic so jo namreč zopet pobrisali v Italijo, mnogo teh rodbin laških je izmrlo, nekatere so pa še tu in tam razpotaknene po deželi.

Takrat je bil pri nas najbolj v navadi beneški denar. — Pozneje se je še-le začel naš Trst kot trgovsko mesto razvijati bolj in bolj. Podpirali so ga kranjski deželni poglavarji in delili razne svoboščine, da bi ložje tekmoval z Benetkami, ki takrat niso bile naše.

Iz Benetk je prišlo tudi mnogo umetnikov na Kranjsko. Eni so se zopet povrnili nazaj dovršivši delo, za katero so bili poklicani, drugi so se udomačili v našem zraku in si pri nas pridobili slavno ime. Gotovo je spomina vredno, da je slavni slikar beneški, Tician, v teku 16. stoletja obiskal našo deželo in naslikal knežji rodovini Porcijevi v gradu senožeškem galerijo pradedov, o kateri sedaj —

(Razstavljalcem sadja.) Naprošeni smo objaviti, naj vsi oni, kateri so oglasili sadje za razstavo, pošljejo vpisovalne pole in sadje prav kmalu kmetijski družbi v Ljubljano. Kdor sadje osebno prinese, odda naj je na starem strelišči. Od sadja, ki je namenjeno za razstavo, ni plačati užitninskega davka.

(Slovensko gledališče.) Obče znana je ruskega pisatelja N. V. Gogola komedija „Revizor“, v kateri slika podkupljivost in pokvarjenost ruskega uradništva. O postanku te komedije se pripoveduje: Pred več nego petdesetimi leti živel je v Orenburgu generalni gubernator, do kojega je imel car Nikolaj toliko zaupanje, da mu je izročil celó smrtno razrodbi. Zaradi njegovega samovoljnega in krivičnega postopanja dohajale so carju razne pritožbe. Odločil se je car vsled pritožeb poslati v Orenburg višjega uradnika — revizorja —, da poizvé o gubernatorjevem poslovanju in poroča na najvišje mesto. Gubernator je imel prijatelje v Peterburgu, ki so ga obvestili, da bo prišel revizor. Slučajno je prišel isti čas v Orenburg Puškin, nastanil se v nekem hotelu, pil in jedel, a brez denarja. V tej zadregi mu je prišla na pomoč gubernatorjeva pomota, ki je menil, da je Puškin carski revizor in se je navlašč nastanil v gostilni, da bi od gostov zvedel popolno resnico. Prišel je in sprejel Puškina z vso častjo, ki pristuje cesarskemu odposlancu. To priliko je porabil ruski pesnik, da se je rešil iz zadrege. Puškin je od gubernatorja vzel denar, plačal dolgove, ogledal si mesto in razne zavode, katere so mu razkazovali gubernator in njegovi višji uradniki, konečno se je še odpeljal v izposojenem vozu. To dogodbico je Puškin pismeno sporočil prijatelju Gogolu, ki jo je predelal v komedijo. — Predstava te komedije zadnjo nedeljo bila je vrlo dobra. V prvi vrsti moremo pohvaliti gg. Borštника (revizor), Sršena, ki je drastično predstavljal poštarja Špékina, Kocelja in Danila ter gdč. Zvonarjevo. Tudi vse ostalo osebje sodelovalo je dobro. Gdč. Kajzelova je iz posebne prijaznosti jako pridno s sviranjem na klavirji nadomeščala orkester. Vsled slabega vremena menda bilo je gledališče slabo obiskano.

(Dnevni red seji ljubljanskega občinskega sveta) v sredo dne 10. oktobra 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. — II. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) o veleslavnega deželnega odbora rešitvi M. Terpotyčeve pritožbe proti odloku občinskega sveta z dne 28. marea t. l.; b) o J. V. Withalmovi ponudbi gledé odkupa služnosti vknjižene na kolizeji za mestno občino; c) ob oddaji ustanove za deklško balo; d) ob oddaji jedne ustanove za kranjske in nalide. — III. Finančnega odseka poročilo a) o mestnih računskih zaključkih za 1887. leto; b) o skontrovanji mestne blagajnice in zakladov nahajajočih se v mestni upravi.

(Pri občinski volitvi) v Velikih Laščah izvoljen je županom g. Martin Hočevár.

(Iz Celja) se nam poroča: Tukaj v Celji smo skoraj poplavljeni. Savinja grozno narašča; mestni park, skoraj vse ceste, izvzemši ono, ki pelje z Laškega v Celje, so pod vodo, edino železnični tir je še nad vodo. Ako ne preneha deževje, je mesto v nevarnosti.

škoda! — ni več sledu. Njegov učenec, Tintoretto, je naslikal za kolegijatno cerkev v Novem Mestu podobo sv. Nikolaja. Sloveči kiparski mojster Robba, ki je izklesal krasni vodnjak pred ljubljansko mestno hišo, je bil rojen Benečan. Isto takó stavbarski mojster Bombasius, ki je zidal (l. 1700) ljubljansko stolno cerkev, in Dominik Rossi, po katerega načrtu se je zidala (l. 1714) križanska cerkev. Lepi altariji iz raznovrstnega marmorja, ki so videti po mnogih cerkvah Notranjske, so največ beneško delo.

V Benetkah, na viru umetnosti, so se izobraževali tudi naši slikarji, kot Val. Mencinger, Langus, Stroj, Wolf, oba Šubica in Š. Ogrin. Neumrljivi glasbenik Gallus se je ondi učil, mnogi kiparji in kamnoseki so tamkej v šolo hodili.

Ko so bile Benetke še pod Avstrijo, je tudi marsikateri naš rojak v vojaški suknji šetal se po Markovem trgu ali stražil kako trdnjavo na otočjih okoli mesta. Zgodovina ima zaznamovana zlasti dva Slovenca, ki sta se l. 1848., ko so se Benetke uprle zoper Avstrijo in piemonškega kralja Karola Alberta oklicale za svojega gospodarja, vrlo obnesla in dobila zlato svetinjó za svojo srčnost in zvestobo. France Gornik, Štajerec, in Matija Črni iz Kranjske, sta njuni imeni. Prvi je čuval smodnišnico na malem otoku. Ko hočejo Italijanje vzeti

Kleti so itak polne vode in sodje že plavajo. Ljudje so zeló prestrašeni.

(Vreme.) Po dolgem deževju se je danes nekoliko nebo zjasnilo. Ljubljansko barje je večinoma pod vodo in barjani so v veliki nadlogi. Na Korškem je več krajev v nevarnosti, posebno pa Žabnica. Včera opoldne je v Celovci pričelo snežiti.

(Ilustrovan „Narodni Koledar za leto 1889.“) bode, kakor se na nam poroča, skoro dotiskan. Vsebinska: popoln kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošnje določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolkov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila. — „Narodni Koledar“ obsejal bode nad 8 pol. „Narodni Koledar“ naroča se v Narodni Tiskarni, Gospodske ulice št. 12, ali pa v Katoliški bukvarni v Ljubljani. Cena 40 kr., s pošto 45 kr.

(Predzgodovinske najdbe.) Pri sv. Luciji blizu Tolmina na Goriškem, kjer se Idrija izliva v Sočo, je tržaški muzejski vodja dr. pl. Marchesetti našel 1270 predzgodovinskih grobov in veliko starih stvari.

Telegrami.

Št. Rupert, 9. oktobra. Povodom štiridesetletnice cesarjeve razsvetljave krasna, kresovi mnogi, petje izborna med gromenjem topičev. Vdeležba župljanov pri rožnivenškem obhodu ogromna vzlic neugodnemu vremenu. — (Slučajno zakasnilo. Op. poš.)

Dunaj, 8. oktobra. Kralj Milan bo prišel v sredo semkaj za dlje časa.

Peterburg, 9. oktobra. „Journal de St. Pét.“ imenuje trditev, da je cesar Viljem na Dunaji izpolnil dolžnosti, koje je prevzel v Peterburgu gledé bolgarskega vprašanja, jako neverojetno. Méni, da se je Viljem gotovo potrudil na dunajskem dvoru naznaniti svoje v Petrovem dvoru dobljeno prepričanje o mirovnih namerah Rusije in bo to, če treba, storil tudi v Rimu, vendar pa s tem ne bo izpolnil nikakoršnih zaveznostij.

Berolin, 8. oktobra. Včera se je osnovala mejnarodna banka v Berlinu s temeljno glavnico 20 milijonov mark.

Pariz, 9. oktobra. Govori se, da se bodo vršile premembe v ministerstvu zaradi raznih nazorov o revizijskem vprašanji. Goblet bo neki prevzel Floquetovo mesto.

Umrli so:

6. oktobra. Janez Dolničar, hišni oskrbnik, 35 let, Gopodske ulice št. 3, jetika. — Marjeta Pezdire, gostija, 78 let, Karlovska cesta št. 7, jetika.

V bolnišnici:

4. oktobra. Marija Rape, gostija, 74 let, tumor abdom.
6. oktobra. Jakob Žurbi, gostač, 65 let, ostarelost.
7. oktobra. Martin Pregel, gostač, 68 let, ostarelost.

otok, jim pravi: „Ne bote ga dobili, rajši zapalim smodnik, da vsi vkup v zrak zletimo.“ Še-le na povelje stotnika, naj odide, zapusti otok s svojimi tovariši. Drugi je branil s svojo četo trdnjavo Roeco d'Anfo in upornike, ki so jo napadli, s krvavimi buticami zapodil.

Slovencev je sedaj sevé jako malo v Benetkah. Oziral sem se povsod okoli, da bi morebiti ugledal vsaj kakega Ribničana, ki prodaja luknje (rešeta) Benečanom ali lepó pocinjeno lončeno posodo. Nikjer nisem videl nobenega. Kam bi pa tudi konja privezal, ko v celem mestu ni nobenega plotu in nobene vrnile. — Do Pulja še pridelejo Ribničanje z lonci-piskerci, v Benetke se jim pa že menda „ciringa“ vidi predraga.

Naleteli smo vendar na rojaka v Benetkah — v veliko radost svojo. Prvi natakár je v hotelu Bauer-Grünwald-ovem. Domá je iz Kranja na Gorenjskem. Šel je po svetu s trebuhom za kruhom, obiskal Pariz in London ter si priučil raznih jezikov. Govori razun slovenščine prav gladko nemški, italijanski, francoski in angleški. Pride mu na dan čez 50 frankov čistega zaslužka. Moška je ta! Vrli mladenič hrepeni po domu in bi rad prej ali slej na Kranjskem prevzel kako večjo gostilno.

Tuji.

7. oktobra.

Pri **Mattcu**: Euriel, Mayer, Heinrich Reinhard, slikar s soprogo, z Dunaja. — F. Gorup, vseučiliščnik, iz Grada. — F. Fleischner iz Prage. — M. Rom, trgovec, iz Kočevja. — Fr. Žagar, Julij Rozina, Frane Žnidaršič, Permut in Ivan Kandare iz Starega Trga. — Jurij Schuller, trgovec, z Dunaja. — A. Hertz iz St. Ožbald. — G. Jakob, tovarnar, iz Crefelda. — Feliks Bischof iz Nemčije. — Ig. Manula iz Trbiča. — T. Nanci iz Grada.

Pri **Avstrijskem caru**: B. Trager iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	729.1	7.8	sl. svzh.	deš	34.10
8. u. pop.	729.4	6.8	sl. zap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	729.2	7.0	"	"	"

Srednja temperatura 7.2° C., za 5.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

9. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 05 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	81 " 90 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 95 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 15 "
Akcije avstr.-ogerske banke	879 " — "
Kreditne akcije	304 " 40 "
London	122 " 20 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 64 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 76 "
Nemške marke	59 " 62 1/2 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatorova hiša)

prilaga svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoni in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Katoliška Tiskarna

priloga raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Na prodaj

je v Toplicah na Dolenjskem hiša z zemljiščem ali brez zemljišča. Stoji na glavnem trgu ter ima 7 sob, hleve za živino in lep vrt s kegljiščem. Več pov. posestnica Marija Kalinger. (1)

Matija Gerber,

(J. C. Gerber)

Ljubljana,

priloga svojo bogato in raznovrstno zalogo

slovenskih molitvenih knjig,

različno vezanih, in po jako nizkih cenah na primer v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žamet in plišu, z pozlačenimi vogli in s podobo v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo častiti naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na-mé obračajo.

Cenilnik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko. Vse knjige moje založbe dobivajo se tudi po vseh knjigarnah.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svetlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem, ko je vsebina pri vseh knjigah enaka. (7)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kadar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (54)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Zadnji mesec:

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobiček 25.000 goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse, 4.

(Lotterie-Bureau der Commission für die Jubiläums-Gewerbe-Ausstellung, Wien, Bartensteingasse 4.) (5)

Slovenski Žepni koledar

za leto 1889

izšel je ter se dobiva v jako lični obliki v

Katoliški Bukvarni

komad po 20 kr., po pošti 2 kr. več.

Knjižica je posebno primerna kot novoletno darilo za kavarne, kojim se dovoljuje primeren rabat. — Razprodajalcem po jako znižani ceni.

Učenec

Čvrst 13—14 let star deček se sprejme v prodajalnici z mešanim blagom Avgušтина Dolenc-a v Ajdovščini na Goriskem. (1)

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamentirajo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupeem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federnadrazten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priloga kot špeciiliteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoni in franko na zahtevanje.